

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

§.10. De contemplatione, & qua ratione possit oratio mentis sine multa
ratiocinatione haberi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

tóties vellent orare: & quoniam hoc ob nostram imbecillitatem fieri non potest, accipiunt certas aliquas temporis partes ad huiusmodi exercitium, exercentes hac ratione iaculatorias orationes (de quibus mox aliqua subiiciemus) quas in cœlum sicut hastas, aut sagittas, ex corde tanquam arcu, magno amoris impetu impellunt, & iaculantur.

DE CONTEMPLATIONE, ET RATIONE,
*qua possit aliquis mentali orationi
 absque longa ratiocinatione
 vacare.*

PARAGRAPHVS X.

IS, quæ hæcenus dicta sunt, utcuque videntur explicati ordinarij modi mentalis orationis, qui omni hominũ generi, cum Deo agere cupientium, sunt accommodati; licet non omnes eodem modo progrediantur: quia aliqui plus adhibent ratiocinationis, non ita affectuum; alij contra, parua ratiocinatione contenti, plus affectibus tribuunt; alij etiam simplici veritatis intuitu, mox ad omnes prædictos deuotionis actus permouentur: & hi sunt, qui contemplatione perfruuntur. quæ (S. Thom. teste) simplex quidam est æternæ veritatis intuitus, quam absque varijs ratiocinationibus, cœlesti adiuti lumine, magnis admirationis, & amoris affectibus, penetrant. Ad quam tamen, ut plurimum, nõ nisi longo Meditandi, & ratiocinandi vsu peruenitur. Sicut

virgo,

2. 2. q. 180.
 4. 3.

virgo, quæ viro alicui vult nubere, multos dies expendit in quærendo, certoq; cognoscendo, quis ille sit, quod eius genus, quantæ facultates temporales, quæ vitæ ducendæ ratio, qui eius mores, sanitas, affabilitas, discretio, virtus, & huiusmodi alia, circa quæ sæpè ratiocinatur, & diu cogitat: vbi autem palato suo arridere deprehendit, mox erga eum afficitur, & in sponsum accipit: quem vbi satis nouit, & in maritum accepit, non amplius ratiocinatione indiget; sed solo aspectu, aut memoriâ eius, aut si vel nominari illum audiat, tenerè afficitur; eisdemq; placere, & in eius semper contubernio manere cupit. Quod idem discipulo accidit, qui de magistro deligendo; & famulo, qui de nouo hero quærendo; & amico, qui de amicitia cum aliquo contrahenda deliberat. Eodem itaque modo eos, qui in virtute, & orationis exercitio Tyrones sunt, multum temporis ponere necesse est in meditâdo, & ratiocinando, & inquiredo, quis Deus sit, quis Christus saluator, quæ eius perfectiones, virtutes, & opera stupenda, quibus cõsiderandis, ad eius amorem excitentur; & statuunt, eum magistrum habere, dominum, amicum, & animarum suarum sponsum. Sed postquam diu in his exercitati, & solidè affecti sunt, accidit eis interdum, vt simplici quasi intuitu, aut memoriâ Dei, nulla ratiocinatione adhibita, eius amore, & affectibus suprapositis accendantur: imò aliqui vel nomine IESU tantum audito, aut Patris, aut peccati lethalis, inferni, aut cæli, in

momento omnia, quæ in ijs continentur, penetrant, magnisq̃ue amoris, dolorisve affectibus permouentur.

I L L V D tamen negandum non est, quoniam intellectus noster non ad eò tenaciter apprehendit, quæ sensibus prius non percepit, facile eum, rerum spiritualium ac diuinarũ æstimationem dimittere, ac obliuisci: ideoq̃; oportere, eum frequenter meditationes, & ratiocinationes initio institutas renouare: alioqui distractum valdè, aridumq̃; seipsum experietur: nisi cù speciali Deus fauore, cõtemplationis ei gratiam cõmunicans, lumen cognitionemq̃ue sufficientem ad amoris affectus excitandos impertit. Et quoniam sunt, qui, cum mentis orationi vacare optent, ob defectum tamen valetudinis, aut alterius rei, ratiocinari; aut ad profunda mysteriorum nostræ fidei penetrare nõ possunt: ex dictis possumus, ad talium consolationem, colligere, ne desperent, actumve existiment de eo, quod in excellenti hac exercitatione præcipuum est. Talibus enim solet Deus, inopiæ aut infirmitatis, qua premuntur, intuitu, id tribuere, quod alijs seruitiorum exhibitorum nomine; aut prolixarum meditationum, in quibus versati sunt, ratione, concedit. Nam cùm ipse liberalissimus sit, facile cõtentus redditur; nec à quoquam plus exigit, quàm iuxta facultatem, & paupertatem suam facere possit: suppletq̃ue ipse diuinis suis illustrationibus, quod illis deest.

Q V A R E hoc sibi huiusmodi homines persua-

su-

suadeant: meditationum ac ratiocinationum omnium, quæ in sex his Partibus disponentur, eum esse finem, vt triplex à Deo noticia siue cognitio obtineatur. **P R I M A** est, sui ipsius, & innumerabilium necessitatum, & miseriarum corporis, & animi sui: **S E C V N D A**, Iesu Christi Domini nostri veri **D E I**, & hominis, clarissimarumque eius virtutum; illarum præcipuè, quæ in eius Natiuitate, Passione, & morte claruerunt. **T E R T I A**, Dei trini, & vnus, infinitarumque eius perfectionum; ac beneficiorum, tum naturalium, tum supernaturalium, quæ ab ipso promanant. Quæ tres notitiæ ita sunt inter sese connexæ, vt ab vna ad alteram, & vicissim ab hac ad illam transitus fiat: nam à nobis ipsis a *ad Christum*, & ad Deum ascensus fiet; & vicissim à Deo ad *Christum*, & ad nos ipsos fiet descensus. Ex quibus (S. Thoma teste) Deuotio oritur, quæ tria

*Mentalis
orationis
epilogus.*

a Ioan. 10.9

2.2. q. 82.

a 3.

affectuum, voluntatis nostræ notitijs illis respondentium genera complectitur. **A L I I** enim sunt affectus in nobis ipsis, dum de nostris peccatis dolemus, de ignauia erubescimus, emendationem seridè proponimus; nosque ipsos ob culpam nostram, & nihilū, quod ex nobis ipsis habemus, demittimus: **A L I I** sunt affectus ad Christum Dominum nostrū, dum eius tribulationibus compatimur; de virtutibus gaudemus, & imitari cupimus, gratiā eius, ad id præstandum humiliter petita.

A L I I denique affectus sunt, ad Deum Dominum nostrum, dum eius mirabilia suspicimus,

eun-

eundem propterea laudamus, pro collatis nobis beneficijs gratias agimus, & promptos nos ad eius obsequia offerimus: his omnibus petitiones inferentes, quibus dona, gratias cęlestes nobis, nostris proximis, totięque Ecclesię, eas nominatim, quarum maior est necessitas, postulamus.

HIS pręmissis, quicumque mentalis orationis est avidus, etiamsi debilissimus, potest se in conspectu Dei viui, quem propę, & intra se habet, constituere; renouataęque notitia illa triplici, quam fide habet de tribus prędictis rebus, affectus eis respondentem magna quiete elicere. Nunc Deo confitendo miseras suas omnes sigillatim, adiuncto affectu doloris, & humiliationis, & petitione remedij: Nunc reuocando in memoriam virtutes, quę in Christi aliquo mysterio eminent, humilitatem, obedientiam, patientiam, & similes; additis etiam eas imitandi affectu, & desiderio: denique beneficia a Deo accepta recensendo, cum gratitudinis affectibus, & memoria infinitarum Dei perfectionum; bonitatis, misericordię, prouidentię, laudis & gaudij affectibus etiam adiunctis. Nec verò difficile erit, huiusmodi affectus cum diuino auxilio elicere. Fidei enim nostrę mysteria instar sunt sili- cis, quę cuiusuis considerationis chalibe icta, illico emittunt amoris scintillas: quod si anima, vt fomentum ipsum, benę sit disposita ad eas excipiendas, mox ignis, & flamma ingens in ea exurgit insignium affectuum, & sensuum.

Ad quod facilius præstādum, plurimūm iu-
 uerit, legisse prius aliquam meditationem ex
 ijs, quæ inferius proponuntur: adhibito studio,
 vt insigniores fidei nostræ veritates memoriæ
 inhæreant, quæ prædictorum sensuum, & affe-
 ctuum tanquam fomētum sint. exemplo spon-
 sæ, quæ aiebat, *b Fasciculus myrrha dilectus* b Cant. 1.13.
meus mihi, inter vbera mea cōmorabitur: No-
 bis insinuans, multas se veritates, quæ ad spon-
 sum spectarent, collectas habere, quas ob o-
 culos positas simplici Spiritus oculo intuebatur,
 & accensis cordis affectibus amplectebatur,
 sibi que efficacibus imitandi desiderijs appli-
 cabat. Harum veritatum modò hæc, modò illa
 assumenda est pro fundamēto orationis men-
 talis, sicut ipse Christus, dum se in horto Geth-
 semani ad orādum recipiebat, pro fundamen-
 to suæ orationis accepit illa verba: *c Pater, si* c Matt. 26.
possibile est, transeat à me calix iste: veruntā- 39.
men non mea voluntas, sed tua fiat: in quorum c Luc. 22.
 verborum ponderatione, æstimatione, & sen- 42.
 su prolixum consumpsit tempus, vt suo loco Medit. 21.
 apparebit. P. 4.

DE MODIS EXTRAORDINARIIS
 Orationis Mentalis, & multiplici ratione,
 qua se Deus in ea communicat.

PARAGRAPH. XI.

EX ijs, quæ de mentis oratione hætenus
 dicta sunt, satis constat, eam (vt etiam
 S. Aug. ait) donum esse Spiritus sancti, à
 Deo

